

Από τις Ομιλίες στο Παρίσι

Οι ομιλίες του Αμπντολ-Μπαχά στη Γαλλική πρωτεύουσα κάλυπταν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων όπως η ανθρωπίνη φύση, η ψυχή, οι Προφήτες του Θεού και φυλετική και θρησκευτική προκατάληψη. Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει τις ομιλίες Του στο Παρίσι καθώς και άλλο υλικό.

Οι Ομιλίες στο Παρίσι υπάρχουν στη βιβλιοθήκη μας. Εδώ παρατίθενται μερικά αποσπάσματα.

Η πραγματικότητα του ανθρώπου είναι η σκέψη του, όχι το υλικό του σώμα. Η δύναμη της σκέψης και η ζωώδης δύναμη είναι συνεργάτες. Αν και ο άνθρωπος είναι μέρος της ζωικής δημιουργίας, κατέχει μια δύναμη σκέψης ανώτερη απ' όλα τα όντα της δημιουργίας.

Όταν η σκέψη ενός ανθρώπου ασχολείται διαρκώς με ουράνια θέματα, τότε βαδίζει το δρόμο της αγιοσύνης· όταν, αντίθετα, η σκέψη του δεν ανυψώνεται, αλλά κατευθύνεται προς τα κάτω για να επικεντρωθεί στα πράγματα του κόσμου τούτου, ο άνθρωπος γίνεται όλο και περισσότερο υλικός, μέχρι που φτάνει σε μια κατάσταση λίγο καλύτερη από αυτή ενός απλού ζώου.

Μερικοί άντρες και γυναίκες χαίρονται με υπερηφάνεια για τις υψηλές τους σκέψεις, αν όμως οι σκέψεις αυτές δε φτάνουν ποτέ στο πεδίο της πράξης παραμένουν άχρηστες: η δύναμη της σκέψης εξαρτάται από τη φανέρωση της στα έργα.

Αν επιθυμείτε με όλη σας την καρδιά, τη φιλία με κάθε φυλή στη γη, τότε η σκέψη σας, πνευματική και θετική, θα διαδοθεί· θα γίνει η επιθυμία και των άλλων, δυναμώνοντας όλο και περισσότερο, ώσπου να φτάσει στο νου όλων των ανθρώπων.

Το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στον άνθρωπο είναι αυτό της διάνοιας ή της αντίληψης.

Η αντίληψη είναι η ικανότητα με την οποία ο άνθρωπος αποκτά τη γνώση του για τα διάφορα βασίλεια της δημιουργίας και τις διαφορετικές βαθμίδες της ύπαρξης, όπως επίσης και για πολλά πράγματα που είναι αόρατα.

Κατέχοντας αυτό το χάρισμα, αυτός, ο ίδιος άνθρωπος είναι το άθροισμα των προηγούμενων δημιουργημάτων - είναι ικανός να έρχεται σ' επαφή με αυτά τα

βασίλεια. και μ' αυτό το χάρισμα μπορεί συχνά, μέσω της επιστημονικής του γνώσης, να ξεπερνά τον εαυτό του, φτάνοντας στην προφητική ενόραση.

Η διάνοια είναι, πράγματι, το πολυτιμότερο δώρο που χάρισε στον άνθρωπο η Θεία Γενναιοδωρία. Μόνο ο άνθρωπος, ανάμεσα στα όντα της δημιουργίας, έχει αυτή τη θαυμαστή ικανότητα.

Παρατηρήστε έναν όμορφο κήπο, γεμάτο λουλούδια, θάμνους και δέντρα. Κάθε λουλούδι έχει μια διαφορετική γοητεία, μια ιδιότυπη ομορφιά, το δικό του θεσπέσιο άρωμα και ωραίο χρώμα. Τα δέντρα επίσης, πόσο ποικίλα είναι σε μέγεθος, σε ανάπτυξη, σε φύλλα)μα - και πόσο διαφορετικούς καρπούς φέρουν! όμως όλ' αυτά τα λουλούδια, οι θάμνοι και τα δέντρα, φυτρώνουν απ' την ίδια γη, ο ίδιος ήλιος λάμπει πάνω τους, και τα ίδια σύννεφα τους δίνουν βροχή.

Το ίδιο συμβαίνει και με την ανθρωπότητα. Αποτελείται από πολλές φυλές και οι λαοί της έχουν διαφορετικό χρώμα. Λευκό, μαύρο, κίτρινο, μελαψό, κόκκινο - όμως όλοι προέρχονται από τον ίδιο Θεό, και όλοι είναι υπηρέτες Του. αυτή η ποικιλία ανάμεσα στα παιδιά των ανθρώπων δεν έχει δυστυχώς το ίδιο αποτέλεσμα, όπως ανάμεσα στη φυτική δημιουργία, όπου η συνύπαρξη είναι πιο αρμονική. Ανάμεσα στους ανθρώπους υπάρχει η ποικιλία της έχθρας, και είναι αυτή που προκαλεί πόλεμο και μίσος ανάμεσα στα διαφορετικά έθνη του κόσμου.

Διαφορές αίματος και μόνο τους κάνουν επίσης να καταστρέφουν και να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Κρίμα! που αυτό εξακολουθεί να συμβαίνει. Εμείς ως κοιτάξουμε καλύτερα την ομορφιά στην ποικιλία, την ομορφιά της αρμονίας, κι ως πάρουμε ένα μάθημα από τη φυτική δημιουργία. Αν βλέπατε έναν κήπο, στον οποίο όλα τα φυτά θα ήταν τα ίδια ως προς τη μορφή, το χρώμα και το άρωμα, δε θα σας φαινόταν καθόλου ωραίος, αλλά αντίθετα, μάλλον μονότονος και βαρετός. Ο κήπος που είναι ευχάριστος στο μάτι και κάνει την καρδιά να ευφραίνεται, είναι ο κήπος στον οποίο αναπτύσσονται δίπλα-δίπλα λουλούδια κάθε απόχρωσης, μορφής και αρώματος, και η χαρούμενη αντίθεση των χρωμάτων είναι αυτή που δημιουργεί τη χάρη και την ομορφιά. Το ίδιο συμβαίνει και με τα δέντρα. Ένας κήπος γεμάτος από καρποφόρα δέντρα είναι μια απόλαυση· το ίδιο και μια φυτεία με πολλά είδη θάμνων. είναι ακριβώς η πολυμορφία και η ποικιλία που συνιστούν τη γοητεία τους· κάθε λουλούδι, κάθε δέντρο, κάθε φρούτο, εκτός του ότι είναι όμορφο αυτό καθαυτό, φανερώνει χάρη στην αντίθεση τις ιδιότητες των άλλων και δείχνει με τον καλύτερο τρόπο την εξαιρετική ομορφιά του καθενός και όλων.

Έτσι θα έπρεπε να συμβαίνει και ανάμεσα στα παιδιά των ανθρώπων! Η ποικιλία στην ανθρώπινη οικογένεια θα έπρεπε να είναι η αιτία αγάπης και αρμονίας, όπως γίνεται στη μουσική, όπου πολλές διαφορετικές νότες συνδυάζονται για τη δημιουργία μιας τέλει συγχορδίας. όταν συναντάτε ανθρώπους από διαφορετική φυλή και

χρώμα από σας, μη δυσπιστείτε απέναντι τους και κλείνεστε στο καβούκι της συμβατικότητας σας, αλλά αντίθετα να είστε χαρούμενοι και να τους δείχνετε καλοσύνη. Φανταστείτε τους σαν τριαντάφυλλα διαφορετικού χρώματος που φυτρώνουν στον ωραίο κήπο της ανθρωπότητας και να χαίρεστε που βρίσκεστε ανάμεσα τους. ...

Ο Μπαχάολλα σχεδίασε τον κύκλο της ενότητας, έφτιαξε ένα σχέδιο για την ένωση όλων των λαών, και τη συγκέντρωση όλων τους κάτω από την προστασία της σκέψης της παγκόσμιας ενότητας. Αυτό είναι το έργο της Θείας Γενναιοδωρίας, και πρέπει όλοι ν' αγωνιστούμε με καρδιά και ψυχή, μέχρι να έχουμε την πραγματικότητα της ενότητας ανάμεσα μας, και όσο θα εργαζόμαστε, τόσο θα μας δίνεται δύναμη. Αφήστε κατά μέρος κάθε εγωιστική σκέψη, και αγωνιστείτε μόνο να είστε υπάκουοι και πειθαρχικοί στη Θέληση του Θεού. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο θα γίνουμε πολίτες της Βασιλείας του Θεού, και θα φτάσουμε στην αιώνια ζωή.

Η χαρά μας δίνει φτερά! Σε περιόδους χαράς η δύναμη μας είναι πιο ζωτική, η διάνοια μας οξύτερη, και η κατανόηση μας λιγότερο συννεφιασμένη. Φαίνεται να είμαστε πιο ικανοί ν' αντιμετωπίσουμε τον κόσμο και να βρούμε το πεδίο της χρησιμότητας μας. Όταν όμως μας επισκέπτεται η λύπη γινόμαστε αδύναμοι, το σθένος μας μάς εγκαταλείπει, η κατανόηση μας είναι θολή, και η ευφυΐα μας σκεπάζεται μ' ένα πέπλο. Τα τρέχοντα ζητήματα της ζωής φαίνεται να φεύγουν από τον έλεγχο μας, τα μάτια του πνεύματος μας αδυνατούν ν' ανακαλύψουν τα ιερά μυστήρια, και γινόμαστε ακόμα και σαν νεκρές υπάρξεις.

Δεν υπάρχει ανθρώπινη ύπαρξη που να μην την αγγίζουν αυτές οι δύο επιρροές· όμως όλη η λύπη και η θλίψη που υπάρχει προέρχεται από τον κόσμο της ύλης - ο πνευματικός κόσμος δίνει μόνο τη χαρά!

Όταν υποφέρουμε, αυτό είναι το αποτέλεσμα των υλικών πραγμάτων, και όλες οι δοκιμασίες και οι ταλαιπωρίες προέρχονται από αυτό τον κόσμο της ψευδαίσθησης.

Στο πέρασμα των αιώνων οι Προφήτες του Θεού στέλνονται στον κόσμο για να υπηρετήσουν την υπόθεση της αλήθειας - ο Μωυσής έφερε το νόμο της αλήθειας, και όλοι οι Προφήτες του Ισραήλ μετά απ' αυτόν προσπάθησαν να τον διαδώσουν.

Όταν ήρθε ο Χριστός άναψε τη φλόγα του πυρσού της αλήθειας και τον κράτησε ψηλά ώστε όλος ο κόσμος να μπορεί να φωτίζεται απ' αυτόν. Μετά απ' Αυτόν ήρθαν οι

εκλεκτοί Του απόστολοι, και ταξίδεψαν μακριά μεταφέροντας το φως της διδασκαλίας του Κυρίου τους σ' ένα σκοτεινό κόσμο - και, με τη σειρά τους, το έδωσαν σε άλλους.

Μετά ήρθε ο Μωάμεθ, ο οποίος στην εποχή Του και με τον τρόπο Του διέδωσε τη γνώση της αλήθειας όπως ήταν πάντοτε η αποστολή των εκλεκτών του Θεού, σ' ένα άγριο λαό.

Έτσι, τέλος, όταν ο Μπαχάολλα εμφανίστηκε στην Περσία, αυτή ήταν η πιο φλογερή επιθυμία Του, να ξανανάψει το παρακμάζον φως της αλήθειας, σ' όλες τις χώρες. Όλοι οι άγιοι του Θεού αγωνίστηκαν με καρδιά και ψυχή να διαδώσουν το φως της αγάπης και της ενότητας σ' όλο τον κόσμο, ώστε το σκοτάδι του υλισμού να εξαφανιστεί και το φως της πνευματικότητας να λάμψει ανάμεσα στα παιδιά του ανθρώπου. Τότε το μίσος, η συκοφαντία και ο φόνος θα εξαφανίζονταν, και στη θέση τους θα βασιλεύαν η αγάπη, η ενότητα και η ειρήνη.

Όλες οι Φανερώσεις του Θεού ήρθαν με τον ίδιο σκοπό, και όλες προσπάθησαν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στα μονοπάτια της αρετής. Και όμως εμείς, οι δούλοι τους, ακόμη φιλονικούμε μεταξύ μας! Γιατί να είναι έτσι; Γιατί δεν αγαπάμε ο ένας τον άλλο και δε ζούμε σε ενότητα;

Είναι επειδή έχουμε κλείσει τα μάτια μας στη βασική αρχή όλων των θρησκειών, ότι ο Θεός είναι ένας, ότι είναι ο Πατέρας όλων μας και ότι είμαστε όλοι βυθισμένοι στον ωκεανό του ελέους Του και προφυλαγμένοι και προστατευμένοι από τη στοργική Του φροντίδα. ...

Πλησιάζει η μέρα που όλες οι θρησκείες του κόσμου θα ενωθούν, γιατί ως προς τη βασική αρχή είναι ήδη ενωμένες. Δεν υπάρχει ανάγκη για διαίρεση, λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι μόνο τα εξωτερικά σχήματα που τις χωρίζουν. Ανάμεσα στα παιδιά του ανθρώπου, μερικές ψυχές υποφέρουν απ' την άγνοια, ας σπεύσουμε να τις διδάξουμε, μερικές είναι σαν παιδιά που χρειάζονται φροντίδα και εκπαίδευση μέχρι να μεγαλώσουν, και άλλες είναι άρρωστες - σ' αυτές πρέπει να φέρουμε τη Θεία θεραπεία.

Είτε αμαθείς, είτε παιδικές, είτε άρρωστες, είναι αυτές οι ψυχές, πρέπει να τις αγαπάμε και να τις βοηθάμε, κι όχι να τις αντιπαθούμε εξαιτίας της ατέλειάς τους. ...

Όλες οι Θείες Φανερώσεις που έχουν σταλεί από το Θεό στον κόσμο πέρασαν φοβερά δεινά και πάθη προς χάρη της μοναδικής ελπίδας να διαδώσουν την Αλήθεια, την ενότητα και την ομόνοια ανάμεσα στους ανθρώπους. Ο Χριστός υπέμεινε μια ζωή λύπης, πόνου και θλίψης για να φέρει ένα τέλειο παράδειγμα αγάπης στον κόσμο - και παρ' όλα αυτά εμείς συνεχίζουμε να συμπεριφερόμαστε με αντίθετο πνεύμα ο ένας προς τον άλλο!

Η αγάπη είναι η θεμελιώδης αρχή του σκοπού του Θεού για τον άνθρωπο, και μας έχει δώσει την εντολή ν' αγαπάει ο ένας τον άλλο όπως μας αγαπάει Αυτός. ...

Αν ο άνθρωπος θέλει να επιτύχει στην αναζήτηση της αλήθειας, πρέπει καταρχήν να κλείσει τα μάτια του σε όλες τις παραδοσιακές προλήψεις του παρελθόντος. ...

Είναι, για όλους αυτούς τους λόγους, σαφές, πως για να κάνουμε οποιαδήποτε πρόοδο στην αναζήτηση της αλήθειας, πρέπει να παραιτηθούμε απ' τις προκαταλήψεις. Αν όλοι οι αναζητητές ακολουθούσαν αυτή την αρχή, θ' αποκτούσαν μια καθαρή εικόνα της αλήθειας. ...

Πρέπει να δεχτούμε την επιστήμη. Καμία αλήθεια δεν μπορεί ν' αντικρούει κάποια άλλη αλήθεια. Το φως είναι καλό σ' όποιο λυχνάρι κι αν καίει! Ένα τριαντάφυλλο είναι όμορφο σ' όποιο κήπο κι αν ανθίζει! Ένα αστέρι έχει την ίδια ακτινοβολία είτε λάμπει απ' την Ανατολή είτε από τη Δύση. Ελευθερωθείτε από την προκατάληψη, κι έτσι θ' αγαπήσετε τον Ήλιο της Αλήθειας απ' όποιο σημείο του ορίζοντα κι αν ανατείλει! Ο' αντιληφθείτε πως αν το θείο φως της αλήθειας έλαμψε στον Ιησού Χριστό, έλαμψε επίσης και στο Μωυσή και στο Βούδα. Ο εικρινής αναζητητής θα καταλήξει σ' αυτή την αλήθεια. αυτή είναι η σημασία της "Αναζήτησης της Αλήθειας".

Σημαίνει, επίσης, πως πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να παραμερίσουμε όλα όσα έχουμε μάθει στο παρελθόν, όλα όσα θα μπορούσαν να εμποδίσουν τα βήματα μας στο δρόμο για την αλήθεια. δεν πρέπει να δειλιάσουμε, αν είναι αναγκαίο, ν' αρχίσουμε την εκπαίδευση μας ξανά από την αρχή. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στην αγάπη μας για οποιαδήποτε θρησκεία ή οποιαδήποτε προσωπικότητα να μας τυφλώσει τόσο τα μάτια, ώστε να γίνουμε δέσμοι της προκατάληψης. όταν απελευθερωθούμε απ' όλα αυτά τα δεσμά, αναζητώντας με ελευθερωμένο μυαλό, τότε θα μπορέσουμε να φτάσουμε στο σκοπό μας.

"Αναζητήστε την αλήθεια, η αλήθεια θα σας κάνει ελεύθερους". Έτσι θα δούμε την αλήθεια σε όλες τις θρησκείες, γιατί η αλήθεια βρίσκεται σε όλες και η αλήθεια είναι μία!

Τί δύναμη είναι η αγάπη! είναι η πιο θαυμαστή, η πιο μεγάλη, απ' όλες τις ζωντανές δυνάμεις.

Η αγάπη δίνει ζωή στους άψυχους. Η αγάπη ανάβει μια φλόγα στην καρδιά που είναι κρύα. Η αγάπη φέρνει ελπίδα στους απελπισμένους και γεμίζει χαρά στις καρδιές των λυπημένων.

Στον κόσμο της ύπαρξης πραγματικά δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη από τη δύναμη της αγάπης. όταν η καρδιά του ανθρώπου φλέγεται με τη φλόγα της αγάπης, είναι έτοιμος να θυσιάσει τα πάντα - ακόμα και τη ζωή του. Στο Ευαγγέλιο αναφέρεται πως ο Θεός είναι αγάπη.

Υπάρχουν τέσσερα είδη αγάπης. Η πρώτη είναι αυτή που ρέει από το Θεό στον άνθρωπο. αποτελείται από τις ανεξάντλητες χάρες, τη Θεία λαμπρότητα και την ουράνια φώτιση. Μέσα απ' αυτή την αγάπη ο κόσμος της ύπαρξης λαμβάνει ζωή. Χάρη σ' αυτή την αγάπη ο άνθρωπος προικίζεται με τη φυσική ύπαρξη, μέχρις ότου, χάρη στην πνοή του Αγίου Πνεύματος - αυτή την ίδια αγάπη - αποκτήσει την αιώνια ζωή και γίνεται η εικόνα του Ζωντανού Θεού. αυτή η αγάπη είναι η πνοή κάθε αγάπης στον κόσμο της δημιουργίας.

Η δεύτερη είναι η αγάπη που ρέει από τον άνθρωπο προς το Θεό. αυτή είναι πίστη, έλξη στο Θεό, διαφωτισμός, πρόοδος, είσοδος στο Βασίλειο του Θεού, αποδοχή της Γενναιοδωρίας του Θεού, φώτιση με τα φώτα της Βασιλείας. αυτή η αγάπη είναι η πηγή κάθε φιλανθρωπίας, αυτή η αγάπη κάνει τις καρδιές των ανθρώπων ν' αντανακλούν τις ακτίνες του Ήλιου της Πραγματικότητας.

Η τρίτη είναι η αγάπη του Θεού προς τον Εαυτό Του ή την Ταυτότητα του Θεού. αυτή είναι η μεταμόρφωση της Ωραιότητας Του, η αντανάκλαση του Εαυτού Του στον καθρέφτη της Δημιουργίας Του. αυτή είναι η πραγματικότητα της αγάπης, η Αρχέγονη Αγάπη, η Αιώνια Αγάπη. Σε μία ακτίνα αυτής της Αγάπης οφείλει την ύπαρξη της κάθε άλλη αγάπη.

Η τέταρτη είναι η αγάπη του ανθρώπου για τον άνθρωπο. Η αγάπη που υπάρχει ανάμεσα στις καρδιές των πιστών εμπνέεται από το ιδανικό της ενότητας του πνεύματος. αυτή η αγάπη επιτυγχάνεται χάρη στη γνώση του Θεού, έτσι ώστε οι άνθρωποι να βλέπουν τη Θεία Αγάπη ν' αντικατοπτρίζεται στις καρδιές τους. Ο καθένας βλέπει στον άλλο την Ωραιότητα του Θεού ν' αντανακλάται στην ψυχή του, και βρίσκοντας αυτό το σημείο ομοιότητας, έλκονται ο ένας προς τον άλλο με αγάπη. αυτή η αγάπη θα κάνει όλους τους ανθρώπους κύματα μιας θάλασσας, αυτή η αγάπη θα τους κάνει όλους αστέρια ενός ουρανού και καρπούς ενός δέντρου. αυτή η αγάπη θα φέρει την πραγματοποίηση της αληθινής ομόνοιας, το θεμέλιο της πραγματικής ενότητας.

Η αγάπη όμως που μερικές φορές υπάρχει μεταξύ φίλων δεν είναι (αληθινή) αγάπη, γιατί υπόκειται σε μεταβολή. είναι απλώς έλξη. Καθώς ο άνεμος φυσά, τα τρυφερά δέντρα λυγίζουν. όταν ο άνεμος είναι Ανατολικός, το δέντρο γέρνει προς τη Δύση, κι όταν ο άνεμος γίνεται Δυτικός το δέντρο γέρνει προς την Ανατολή. Αυτού του είδους η αγάπη απορρέει από τις τυχαίες περιστάσεις της ζωής. Δεν είναι αγάπη, είναι απλώς γνωριμία. υπόκειται σε αλλαγή.

Σήμερα θα δείτε δύο ψυχές φαινομενικά σε στενή φιλία. αύριο όλο αυτό μπορεί ν' έχει αλλάξει. Χθες ήταν πρόθυμοι να πεθάνουν ο ένας για τον άλλο, και σήμερα αποφεύγει ο ένας την παρέα του άλλου! Αυτό δεν είναι αγάπη. είναι η παράδοση της καρδιάς στα τυχαία γεγονότα της ζωής. όταν αυτό που αποτέλεσε την αιτία αυτής της «αγάπης» παρέλθει, η αγάπη παρέρχεται και αυτή. αυτό δεν είναι στην πραγματικότητα αγάπη.

Η αγάπη είναι μόνο αυτά τα τέσσερα είδη που εξήγησα.

α) Η αγάπη του Θεού προς την ταυτότητα του Θεού. Ο Χριστός είπε πως ο Θεός είναι Αγάπη.

β) Η αγάπη του Θεού για τα παιδιά Του, τους δούλους Του.

γ) Η αγάπη του ανθρώπου για το Θεό και

δ) η αγάπη του ανθρώπου για τον άνθρωπο.

Αυτά τα τέσσερα είδη αγάπης προέρχονται από το Θεό. είναι ακτίνες του Ήλιου της Πραγματικότητας. είναι οι Πνοές του Αγίου Πνεύματος. είναι τα Σημεία της Πραγματικότητας.